

Sesija 1 i 2: "Novi počeci"

Za kraj [Bjelookog](#) i naše posade sam sama kriva. Isprva nisam htjela natrag do naše baze u [Muri](#) niti potražiti preživjele, iskreno još se bojim suočiti se s posljedicama. Nakon bijega, nisam imala više gdje niti kome pa sam potražila spas u alkoholu, krčma je ipak pravi dom za sve nezbrinute odrasle. Iako ta noć nije završila kako sam planirala, za sada ispalo je odlično, bar puno bolje nego zaslužujem.

Novo ime činilo se prigodno. Malo mi je žao što sam ponovo odabrala Jelena, ali bila sam pijana; moglo je i puno gore. Pri izboru nove pozicije željela sam se što više udaljiti od posade. Ako smanjim rad s njima na minimalno te ne marim od početka valjda ih onda neću ni moć iznevjeriti.

Nisam izdržala na kraju s ne posjećivanjem sirotišta, prva postaja nove posade bila je upravo Mura. Iskrala sam se kasnije i prošla kroz stvari kvart, bar iz daleka da vidim sirotište. Izgledali su zaposleno, a ja sam samo šmugnula dalje pomažući lokalnim žicarošima usput, jedno po jedno dobro djelo možda na kraju se zbroje u nešto.

Sesija 19 i 20: "Gubitak i dobitak"

Ukrcavanje na onaj prokleti brod probudilo je mnoga neugodna sjećanja. Čak je i onaj debeli kapetan jako ličio na aukcionera koji me jednom davno prodao. Bila sam spremna ostaviti život tamo oslobađajući robove, ali čini se da je [Burek](#) imao druge planove za nas. Ako ništa bar je ovaj susret potvrdio našu odluku: uništiti burek, gdje god ga pronađemo. Drugo nisu zaslužili.

Također nabavili smo novu posadu. Prošla sada pliva sa ribama uglavnom. Pakijan je bio u pravu da ako se ne vežem, da neću toliko mariti. Ono što nisam računala, je da ću se vezati za preživjele. Dobro, većinu preživjelih, do neke mjere. Nova posada je uglavnom beskorisna, ali slušaju me i simpatični su. Napraviti ćemo mi još od njih nešto. Od cijele ove posade zapravo, ako mi je već ovo novi život, zašto ga nebi iskoristila. Samokažnjavanje ostatak života nema smisla, pogotovo nekom dugoviječnom poput mene.

Sesija 23: "Kobna osveta i kobne posljedice"

Srela sam jednog od starih kontakata u krčmi neki dan. Iako sam uvijerila samu sebe da sam ostavila taj život iza sebe, nakon par pića nisam odolila, a da mu se ne javim. Jednom davno bio mi je utjeha, mislila sam da ako ga pitam o preživjelima potopa Bjelookove flote bit će lakše čuti od njega kao ne pristranog promatrača.

Sesija 24: "Dreki i klevete"

Danas je uprava morala odlučiti što s [Elixom](#). Svi su se složili da ju treba oživiti i baš kad sam objasnila kako će Horugva to sigurno učiniti s obzirom na koliko ju cijeni, eto nekog ćuknutog seljaka na brodu. Posadu je totalno šarmirao i kad sam predložila da se držimo prvobitnog plana optužili su me za nekakve skrivene interese. Nije moja krivnja što više vjerujem Horugvinoj pohlepi više nego dobrim namjerama nekog tamo hippija kojeg sam tek upoznala.

Naravno, to što izbjegnemo cijelu strku oko naljućivanja Horugve samo je bonus. Pogotovo ako je Jelenin, ovaj, moj biološki otac tamo. To nije susret kojem se veselim, mislim bar ne u tom kontekstu. Drago mi je da je živ, ali ujedno mislim da bi me rađe vidio mrtvu nego piraticu što zapravo jesam. Mislim da ću uvjerit posadu da što brže proletimo taj obalni dio Horugve za svaki slučaj. Iako, nebi se bunila da posjetimo betežnu, ona tak i tak nije obali. Ako ću ikad sresti Filipa opet, to nije loše mjesto za tako nešto.

Sesija 31: "Rivačeg iz Rivačega"

Rivačegova utopija je velebna. Kad bi bio samo malo altruističniji s onom hrpom zlata cijela regija bi mogla tako lijepo živjeti. Jednog dana probat ću ga nagovoriti da malo raširi svoje dobročinstvo. Ipak to ne znači da se ne moram pripremiti za slučaj da ću morati koristiti silu.

U drugim novostima, "Bjelooka" je živa i zdrava, te čuva ju zmaj. Zvuči kao loša bajka, a ja sam negativac u njoj. Izgleda da ne mogu to ostaviti za sobom, morat ću kad-tad saznati tko je sve preživio one večeri (i što misle o meni sada).

Sesija 33 : "Mali iritantni patuljak zvan Hanzaplast / Ego protiv topovske kugle"

Još nakon nestanka Bejlookog zaklela sam se da ću smanjiti svoju pohlepu za osvetom. Ipak danas je moje strpljenje bilo iskušano kao nikad do sad. Odlučila sam da ga ipak neću loviti po otočju kao skota što jest, ali Hanzaplaste, moli se da slučajno ne naletim na tebe negdje ponovo.

Sesija 38: "Štrumpfovi na putu i magični poštar"

Morat ću se javiti staroj posadi. Prošlost me lovi čak i do Gragale, a i krivnja. Uvijerila sam ostale da poslje Gragale krenemo natrag prema Muri, idealno bi se javila prije nego stignemo.

Sesija 39: "Bijeg prema prošlosti"

Mislila sam da je najgore što se može desit kad im se javim je da saznam da je Bjelooki mrtav, a ostali da mi se žele osvetit. Čak sam i prihvatila sve to kao činjenicu negdje u podsvijesti. Ubrzo sam uvidjela da sam bila krivu. Ne zna se da li je kapo mrtav, ne znam žele li me mrtvu, ali sigurno ne žele pričat sa mnom, bar ne preko sendinga. Ne znam koliko ću još izdržati ne znajući.

Sesija 44: "Tamo negdje dalje"

Službeno smo krenuli do Otoka. Dobro, uz kratku stanku za pokupit neko potopljeno blago putem. Odlučila sam se držati svoje riječi da ne tražim osvetu, ali ako prilika da riješim kojeg od one plemićke đubradi nađe mene, tko sam ja da odbijem? Ne znam želim li posjetiti stari dvorac, vidjet ću kad pristanemo koliko će me sentimentalnost oprat.

Sesija 49 : Je li ovo stvarnost? Ili samo fantazija?

Još kada sam prvi put upoznala Lenu uočila sam broš na njenoj odjeći. Odlučila sam ne kopati dublje misleći da je i bolje da ne znam iz koje je ona grane obitelji. Ispada da mi je ona sestrična, te gospođa Silvija Otok moja nova strina.

Rekla mi je da je nakon što se Teuta "proslavila" te njeni opisi dosegli čak i obale Horugve, [Filip](#) prepoznao svoju kćer u njima. Također, posvetio je ostatak svog drugog života potrazi za mnom.

Ta informacija me je dotakla, ali bojim se da nije važno. Prošla su tri desetljeća i ja već dugo imam novu obitelj, svoj život, čak i novo ime. Ipak morat ću naći način da pošaljem mu poruku da me više ne traži. Filip je zaslužio sreću, ali njegova kćer stvarno je umrla onog dana. Ova što sam postala od tada nije njegova kćer, niti to ikada može biti. Pobogu tijekom života mora da je objesio tisuće kriminalki poput mene, a nije kao da ću ja tako brzo mjenjati profesiju.

Sesija 52: Sinovi razmetni vraćaju se kući (ili Bakicu će herc strefit*) *radni naslov

U sirotištu su me dočekali ostaci ostataka posade. Jedino što me još drži je što sam se već pripremila za najgori scenarij: točno ovaj. Bjelooki je vrlo vjerovatno mrtav, kao i 99% flote, a mene smatraju kukavicom i izdajicom jer se nisam odmah vratila te lagala o svom porijeklu. Nisam ih ispravila iako se nisam potpuno složila s njima, bar se čini da ne znaju moju ulogu u samom potopu flote.

Sirotište jedva preživljava, i to od krađe po usidrenim brodovima, odličan način za poginut neovisno o luci. Dala sam im koliko sam imala da imaju za prvu ruku. Dugoročno dogovorila sam se s bivšom posadom da ću upitati Maresilvam za pomoć te pomoći im sa nestankom izgubljene djece.

Iako sam to očekivala, hladan Ileanin pogled slomio me pri povratku. Trenutno se samo pokušavam koncentrirati na zadatak.

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:5e:inventory:dokumenti:jelenini_komentari

Last update: **2026/09/13 10:05**

